

Plantar cara és primer

Als vint-i-vuit anys ja era alcalde d'Olot. Pere Macias és un dels dirigents de CDC forjats a l'escola de la política local. Avui presideix la Diputació de Girona i l'Associació Catalana de Municipis (ACM). Des del món local s'ha anat obrint pas en el partit fins a arribar a l'executiva nacional, i ja figura entre el grup de dirigents amb més projecció de futur al si d'una CDC en procés de renovació. Fins i tot hi ha qui el posa en les traveses de futurs candidats a conseller, però aquesta és una llista en què ningú no reconeix que hi tingui tanda. En la seva cartera porta un projecte per relançar l'ACM, amb l'horitzó de la unificació municipal per objectiu. I també veu molt clarament què ha de fer CiU en la complexa situació política sorgida després de les eleccions del 3 de març: mantenir els seus compromisos electorals. No li fan por les eleccions anticipades, i el preocupen més els ciutadans de Catalunya que no pas els alts i baixos de la Borsa.

—Vostè va ser un dels membres de l'executiva de CDC que en la darrera reunió es va declarar contra la votació favorable a la investidura de José M. Aznar. Per què?

—Home... Vaig expressar la meua opinió en un comitè executiu, les deliberacions del qual haurien de ser més secretes... Però sí puc dir que en aquests moments és evident que un amplí sector de la nostra militància i dels votants rebutja un acord amb el PP. Nosaltres només recollim el rebuig que desperten les formes de comportament d'aquest partit en la societat catalana. La direcció espanyola del PP ha abonat sempre el sector més agressiu del partit, el més anticatalà, en detriment del sector moderat.

—Un canvi d'aquestes formes de comportament que diu seria suficient per a replantejar el compromís electoral de CiU de no votar favorablement la investidura de José M. Aznar?

—Vull recordar que el partit socialista havia estat —i Déu vulgui que no ho torni a ser— un partit que havia tingut comportaments semblants a aquest. Comportaments d'un profund anticatalanisme, que havia agredit molt CiU. No obstant això, ja des d'abans del 93 va començar a perdre aquests tics, o a arraconar-los. Durant uns mesos el Rodríguez Ibarra encara va seguir aquesta línia. El PP fins al mateix dia de les eleccions, fins el mateix moment del recompte de vots, manté aquest comportament hostil. Això fa les coses molt i molt difícils. Les formes de comportament han de canviar, però és evident que també han de canviar moltes co-

Pere Macias (Olot, 1956) és un dels membres de l'executiva de CDC que es va manifestar contra la votació favorable a la investidura de José M. Aznar. En aquesta entrevista parla, des d'unes posicions molt clares, de la delicada situació política amb què ha d'enfrontar-se CiU aquests dies. És dels qui planten cara.

ses més. D'entrada hi ha d'haver el que deia Miquel Roca molt encertadament: no demanem al senyor Aznar que digui que Catalunya és una nació, però ha de dir que entén que una part molt important del poble català creu que Catalunya és una nació. No podem fer canviar la ideologia de ningú, però, en canvi, fruit d'una reflexió postelectoral, sí que volem que es reconegui la plurinacionalitat de l'estat. Si el PP fos incapaç d'entendre aquest fet, seria totalment inviable que nosaltres hi col·laboréssim.

—CiU va utilitzar durant la campanya electoral dos missatges contradictoris: la voluntat de ser clau i la necessitat de plantar cara al PP. Després de les eleccions, quin dels dos missatges ha de tenir prioritat?

—En aquests moments, encara hem de plantar cara. Hem de plantar cara dient al senyor Aznar: sàpiga que Espanya és una realitat plurinacional, sàpiga que Catalunya és una nació, sàpiga que s'ha de resoldre el finançament, sàpiga que els policies de trànsit han de ser els mossos, sàpiga que cal respectar la unitat de la llengua catalana, etc. La gent de CiU hem de plantar cara dient això, pel convenciment de les urnes. De moment, hem de posar el plantar cara per damunt la voluntat de ser clau.

—Encara poden passar moltes coses, però si, arribat el debat d'investidura no hi ha hagut cap canvi d'actitud del PP i CiU es troba en la disjuntiva d'haver d'optar entre votar afirmativament o forçar eleccions anticipades, què creu que hauria de fer la seva coalició?

—Jo amb un PP que mantingui les formes de comportament pre-electoral, evidentment que no hi pactaria mai.

—Hi ha companys seus de l'executiva de CDC que diuen que ara s'ha de donar prioritat al pragmatisme i que, sobretot, s'ha d'evitar com sigui unes eleccions anticipades.

—Cada dia passen coses, però unes eleccions mai no s'han de veure com una amenaça. Fer eleccions és donar la paraula al ciutadà. Els ciutadans ens han donat unes cartes. Si amb aquestes cartes els polítics no sabem jugar-hi, és lòcic i lògic que el ciutadà les torni a fer servir i hi faci variacions substancials. Sóc dels qui creuen que això no hauria de perjudicar CiU, sobretot si les noves eleccions vinguessin de la irresponsabilitat del PSOE i del PP, malgrat un comportament seriós i responsable de CiU. No veig per què ens ha de perjudicar això.

—El senyor Joan Hortalà, membre de l'executiva de CDC, diu que unes noves eleccions el mes d'agost perjudicarien els mercats. No pateix pels mercats, vostè?

—El company Hortalà viu més aquesta qüestió des d'un punt de vista professional. Jo que hi entenc molt menys, vaig veure que el dilluns 4, sí que va ser un dilluns negre, però durant la setmana les coses es van estabilitzar. I l'altre dilluns, el dia 11, va tornar a ser un dilluns negre, però provocat per Wall Street, no per Génova. A mi em preocupen els mercats, però em preocupen també els ciutadans.

—*El senyor Gonzalez insisteix a dir que la responsabilitat de facilitar la governabilitat recau en CiU. Sembla que aquesta actitud ha creat malestar...*

—El senyor Gonzalez surt reforçat d'aquestes eleccions només perquè no rep la patcada que s'esperava. Fa una primera presència pública molt magnànima en la forma, però en el fons molt dura. Quan li pregunten si està disposat a deixar que el senyor Aznar comenci a governar amb la seva abstenció, respon que de cap manera. Home! Això són comportaments cíncics. Des de CiU hem de començar a denunciar també aquests comportaments cíncics dels socialistes. Si el senyor Gonzalez fos responsable, hauria d'afavorir la investidura del senyor Aznar. Les eleccions han repartit unes quotes de responsabilitat: qui en té més és el PP, i a continuació el PSOE. I encara hi ha IU. Per tant, ningú no pot exigir res als setze diputats de CiU, si ell se'n renta les mans. Una de les coses que hem de fer nosaltres és de començar a evidenciar aquests comportaments

“Jo amb un Partit Popular que mantingui les formes de comportament pre-electoral evidentment que no hi pactaria mai.”

del partit socialista que no són defensables èticament.

—*Què ha de fer el PP per aconseguir aquest suport de CiU?*

—Hi ha tres punts bàsics. N'és un l'administració única, que no sé què vol dir per a ells, però que per a nosaltres vol dir desaparició dels governadors civils, i de les delegacions dels ministeris. N'és el segon el punt per nosaltres inqüestionable de la normalització de la llengua catalana, i la preservació de la seva unitat. I el tercer és el finançament autonòmic. L'actual sistema és pèssim, i caldria avançar cap a una nova fórmula que, com més s'acosti al concert econòmic, millor. Si no és aquesta la fórmula, doncs una altra, però sota el principi que la caixa sigui pròpia. Que sigui la Generalitat qui recapti. Això és el que hem de posar sobre la taula.

—*Sobre la taula, CiU també hi vol el cap d'Aleix Vidal-Quadras?*

—Personalment, seria més respectuós. Més que exigir, em sembla que els membres del PP de Catalunya ja s'adonen que la línia Vidal-Quadras mena al suïcidi polític. L'electorat ha rebutjat la línia de confrontació cívica.

—*La nova configuració de l'escenari de la política espanyola torna a deixar oberta la política de pactes al Parlament de Catalunya. CiU pot pensar a governar en solitari o hauria d'arribar a un pacte estable amb alguna de les forces de l'oposició?*

PERE DURAN

—Seria bo que hi hagués estabilitat. Això ho pots aconseguir, en un marc de forces satèl·lit, a partir d'un joc d'equilibris. Per mi, això no és bo. Cal un govern fort a Catalunya per a poder administrar bé la posició decisiva que té CiU, i la millor fórmula seria un suport majoritari. No sé si això es pot aconseguir amb un pacte parlamentari o amb un govern de coalició. Però seria bo de tenir estabilitat.

—*I amb quin partit?*

—Depèn. Per exemple, jo seria contrari a un acord amb el PSC si continua la seva política de confrontació institucional a Catalunya. No pot ser que certs organismes on els socialistes governen actuïn de contrapoder de la Generalitat. D'ERC es pot dir igual. No és compatible arribar a un acord de govern amb una ERC que amb un regidor o dos regidors pren a CiU alcaldies com les de Valls, Puigcerdà o Castelló d'Empúries. La quota de responsabilitat, l'ha de tenir a tot arreu.

—*No li agrada de pactar amb ningú, doncs. Bé, queda IC.*

—No és que m'hagi d'agradar. Participar en un govern vol dir exercir responsabilitats, no sols dins aquest govern, sinó globalment com a partit. Hi ha hagut comportaments irresponsables, com el del senyor Nadal amb la mesa del Parlament. Això no facilita les coses.

—*Un pacte amb el PSC al Parlament ajudaria a desbloquejar el procés d'unificació de les dues associacions de municipis, l'ACM i la FMC?*

—Si anés en la línia que el PSC marqués com a principal objectiu dels seus representants en les entitats municipalistes de defensar municipis i no pas d'anar contra la Generalitat, segurament que sí.

—*No el veig gaire entusiasmada amb la possibilitat d'unificar-se, tot i ser president de l'ACM.*

—La unificació només és viable si el PSC

“Sóc dels qui creuen que unes eleccions anticipades no haurien de perjudicar CiU, sobretot si les noves eleccions vinguessin de la irresponsabilitat del PSOE i del PP, malgrat un comportament seriós i responsable de CiU.”

canvia la seva actitud d'atrinxerament en el món municipalista.

—*Sembla que la FMC tingui més ganes d'unificar-se.*

—Això no és cert. Nosaltres també ho volem, però diem que si estem separats no és per casualitat. Per exemple, la FMC no té representació internacional pròpia, sinó que va dins la Federacion Espanola de Municipios i Provincias (FEMP). Nosaltres entenem que això no és bo. Tenim d'associats els consells comarcals, i la Federació vol que desapareguin. Si el que volen, de resultes de la unificació, és una entitat a les ordres del carrer de Nicaragua [seu del PSC], com ho ha estat la FMC, nosaltres no ho podem admetre. Si accepten aquestes condicions, ens podem fusionar.

—*Però, i vostès, que no estan a les ordres del carrer de València [seu de CDC]?*

—Crec que no. Estem clarament en una línia de defensa dels municipis catalans. I a més, a l'ACM hi ha molt més representat tot el territori català, tant els ajuntaments grans com els petits. No pot ser que la FMC jugui sempre en favor dels grans municipis.

—*Com a president de l'ACM, està satisfet del tracte que dona la Generalitat als municipis?*

—No, gens. Moltes vegades hem tingut controvèrsia amb la Generalitat. Aquests dies discutim la llei de televisions locals perquè no acceptem el decret que ens ha presentat la Generalitat. I demà passat discutirem una altra cosa, defensant els interessos dels municipis.

—*Malgrat això, el món socialista ha aconseguit una imatge més municipalista que no pas el món convergent. Per què?*

—L'ACM ha de fer un mea culpa. L'ACM ha estat massa *light* en els seus plantejaments i de vegades no ha utilitzat els mitjans informatius. Hauríem d'haver convocat més conferències de premsa. La FMC ho ha fet millor, això.

—*Algunes veus del PSC diuen que un pacte CiU-PP a Madrid pot perjudicar el municipalisme català.*

—Els municipis del Partit Popular estan adscrits a la FMC, oi? No sé què hi té a veure això. A la FEMP, el PSOE i PP comparteixen secretaria general.

—*Per cert, què fa un nacionalista presidint una diputació?*

—Fa una cosa de la qual està molt satisfet: complir les lleis del Parlament de Catalunya. Les lleis d'ordenació del territori preveuen un règim provisional per a les diputacions per anar-les buidant de contingut, i la Diputació de Girona és la que més camí ha fet. Més que no pas la de Lleida i de Tarragona.

—*Treballa, doncs, per fer-la desaparèixer.*

—La diputació és un òrgan provincial i les províncies no tenen sentit perquè divideixen artificialment el país.

Pere Martí